

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 12 februari 1987

in zaak 233/85: A. Bonino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaar — gelijke behandeling van mannen en vrouwen)

(87/C 57/05)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 233/85, A. Bonino, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij T. Biever, advocaat aldaar, boulevard Grande-Duchesse Charlotte 83, ondersteund door Union syndicale — service public européen — Bruxelles, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door E. Lebrun, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij T. Biever, advocaat aldaar, boulevard Grande-Duchesse Charlotte 83, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Gouloussis en M. Wolfcarius), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van 19 oktober 1984 tot benoeming van een groepshoofd „Economie en Financiën” bij afdeling IX.D.9 „Italiaanse vertalingen” en tot afwijzing van verzoeksters sollicitatie naar die functie, heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: Y. Galmot, kamerpresident; U. Everling en J. C. Moitinho de Almeida, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: D. Louterman, administrateur, op 12 februari 1987 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 19 oktober 1984 — genomen ter vervolge op de mededeling van vacature COM/1059/84 — tot benoeming van de heer Tutzschky tot groepshoofd „Economie en Financiën” bij de Italiaanse vertaalafdeling en tot afwijzing van de sollicitatie van mev. Bonino naar die functie.
2. Verwijst de Commissie in de kosten van het geding.

⁽¹⁾ PB nr. C 226 van 6. 9. 1985.

ARREST VAN HET HOF

van 12 februari 1987

in zaak 69/86: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — niet-uitvoering van een arrest van het Hof)

(87/C 57/06)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 69/86, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Prozzillo) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: L. Ferrari Bravo, bijgestaan door I. Braguglia, avvocato dello Stato), betreffende een beroep krachtens de artikelen 169 en 171 van het EEG-Verdrag tot vaststelling dat de Italiaanse Republiek de voor haar uit het door het Hof in zaak 322/82 gewezen arrest voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: A. J. Mackenzie Stuart, President, C. Kakouris en F. Schockweiler, kamerpresidenten; T. Koopmans, K. Bahlmann, R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters; advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn; griffier: D. Louterman, administrateur, op 12 februari 1987 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door zich niet te voegen naar het door het Hof van Justitie op 15 november 1983 gewezen arrest in zaak 322/82, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 171 van het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
2. De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure.

⁽¹⁾ PB nr. C 98 van 26. 4. 1986.

Beroep, op 28 januari 1987 ingesteld door M. Aldinger, echtgenote Tziovas, tegen Europees Parlement

(Zaak 23/87)

(87/C 57/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 januari 1987 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door M. Aldinger, echtgenote Tziovas, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door V. Elvinger, advocaat te Luxemburg, rue Heine 6, kantoor Faltz & Elvinger.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. ten gronde, nietig te verklaren de besluiten genomen
  - binnen de Fractie van de EVP in juni 1984;
  - door het Bureau van de Fractie van de EVP op 10 juli 1985;
  - door het Voorzitterschap van de Fractie van de EVP op 17 juni 1986 en 1 juli 1986;
  - door de algemeen secretaris van de Fractie van de EVP op 16 juli 1986;

en nietig te verklaren het afwijzende besluit van de Voorzitter van de Fractie van de EVP van 29 oktober 1986;

2. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Primair betoogt verzoekster, dat haar contract Luxemburg uitdrukkelijk als standplaats vermeldt en dat overplaatsing naar Brussel derhalve uitgesloten is wegens strijd met een uitdrukkelijke en essentiële clause in het contract. De besluiten met betrekking tot haar overplaatsing moeten dan ook zonder meer worden nietigverklaard.
- Subsidiair betoogt verzoekster, dat de besluiten van verschillende organen van de Fractie van de EVP onwettig zijn op grond van een aantal formele onregelmatigheden, alsook omdat geen voorafgaand overleg met het paritair comité personeelszaken heeft plaatsgevonden, de eisen niet zijn besproken, het in document EP 107.137 van 17 juli 1986 aanbevolen beleid niet is gevolgd, betrokkene niet is gehoord en de selectie van de over te plaatsen personen willekeurig is geschied.
- meer subsidiair merkt verzoekster op, dat met haar persoonlijke situatie geenszins rekening is gehouden.

Beroep, op 28 januari 1987 ingesteld door G. Virgili, echtgenote Schettini, tegen Europees Parlement

(Zaak 24/87)

(87/C 57/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 januari 1987 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door G. Virgili, echtgenote Schettini, wonende te Mamer, vertegenwoordigd door L. Lorang, advocaat te Luxemburg, rue Heine 6, kantoor Faltz & Elvinger.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. ten gronde, nietig te verklaren de besluiten genomen
  - binnen de Fractie van de EVP in juni 1984;
  - door het Bureau van de Fractie van de EVP op 10 juli 1985;
  - door het Voorzitterschap van de Fractie van de EVP op 17 juni 1986 en 1 juli 1986;
  - door de algemeen secretaris van de Fractie van de EVP op 16 juli 1986;

en nietig te verklaren het afwijzende besluit van de Voorzitter van de Fractie van de EVP van 29 oktober 1986;

2. verzoekster voldoende tijd te gunnen voor het regelen van haar persoonlijke situatie, maar in ieder geval tot 1 januari 1989;
3. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die van het inleidend verzoekschrift in zaak 23/87.

Verzoek van het Østre Landsret van 30 januari 1987 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dansk Denkvit Aps en Ministerie van Landbouw

(Zaak 29/87)

(87/C 57/09)

Het Østre Landsret heeft bij beschikking van 30 januari 1987, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 2 februari 1987, in het geding tussen Dansk Denkvit Aps en Ministerie van Landbouw, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Was bij Richtlijn 70/524/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding, tezamen met de vóór Richtlijn 84/587/EEG⁽²⁾ van 29 november 1984 ingevoerde wijzigingen, een zodanige harmonisatie tot stand gebracht, dat de Lid-Staten ten aanzien van de invoer uit andere Lid-Staten van veevoerders die toevoegingsmiddelen bevatten, zich in het geheel niet meer op artikel 36 van het EEG-Verdrag konden beroepen ter rechtvaardiging van nationale maatregelen ter verzekering van de identificatie van de aangewende fabrikaten toevoegingsmiddelen alsmede van de zuiverheid ervan?

⁽¹⁾ PB nr. L 270 van 23. 11. 1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 319 van 8. 12. 1984, blz. 13.